

[Rager.]

sige, at jeg for mit Vedkommende intet som helst vilde have haft imod, at den Skala i Arbejdsløshedsforsikringen, som i sin Tid blev foreslaaet af den højtærede Socialminister, var blevet gennemført. Det viste sig imidlertid umuligt dengang, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ved, at de nuværende politiske Forhold er, som de politiske Forhold var dengang: altsaa, et Forslag i den Retning vil det være haabløst at møde med over for Landstinget. Det ærede Medlem vilde derfor føre en nok saa realitetsbunden Politik, hvis det ærede Medlem havde stillet et saadant Forslag og havde været med til, som vi andre gør det, at tage Konsekvenserne ved at pege paa, hvor det er; Viljen mangler til Gennemførelsen af Forslag; som kan ventes baade direkte og gennem deres Bivirkninger i Virkeligheden at føre til en Afspænding af Situationen.

Det er ogsaa ganske mærkeligt, at det ærede Medlem overhovedet ikke i Dag har gjort opmærksom paa, at hele den Lovgivning, der har fundet Sted, og som det ærede Medlem stadig har fordømt, dog ikke desto mindre har medført, at selv om Forholdene paa Arbejdsmarkedet endnu er alvorlige, er der dog en ganske betydelig Lysning. Det ærede Medlem har aldrig ved tidligere Lejligheder, saa længe det blev daarlige og daarlige, forsømt at kaste Blikket ud over de mange arbejdsløse; det vilde klæde det ærede Medlem ogsaa at gøre opmærksom paa, naar Bevægelsen gaar i den anden Retning, særlig naar det er som her, at de Bestræbelser, der er udfoldet, og de Gerninger, der er gjort, har været væsentlig medvirkende til det, selv om det ærede Medlem saa naturligvis maatte indrømme, at han har gjort alt for at spænde Ben derfor.

Med Hensyn til det Forslag, der foreligger om Kontrol, vil jeg sige, at vel er der mange arbejdsløse, og vel har de Krav paa Hensyn, men vi maa dog heller ikke glemme Hensynet til dem, der arbejder, og de arbejdende Medlemmer af Fagforeningerne er jo i lige saa høj Grad som det offentlige interesseret i, at der virkelig finder en Kontrol Sted. Det vilde forekomme mig ganske mærkeligt, om vi herindefra ligefrem skulde paalægge en mindre Kontrol og tage det deraf følgende Ansvar. Det er mig bekendt fra Forhandlinger, bl. a. i Arbejdsmødet, at Arbejdsløshedskasserepræsentanter lægger megen Vægt paa, at en Kontrol er og selvfølgelig ogsaa maa være effektiv. Det er jo ganske givet, at der overalt findes brodne Kar; de findes blandt de arbejdsløse, og de findes i alle andre Lag i Samfundet. Vi har

jo en hel Stand, der lever af at være Revisorer, hovedsagelig for at passe paa, at de, der har Penge mellem Hænderne, ikke snyder. Er der noget som helst nedværdigende i, at de arbejdsløse skal under en betryggende Kontrol ligesom andre? Paa ingen Maade.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne vende mig til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som synes at have faaet Kontrollen forkert i Halsen. Det ærede Medlem lider undertiden af Misopfattelse, synes jeg. Jeg forstaar ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener med, at Kontrollen skulde kunne sikre mod, at Folk fik Arbejdsløshedsunderstøttelse, til Trods for at de kunde faa Arbejde. Man kan jo ikke se paa en Mand, naar han kommer til Kontrol, om der er tilbudt ham Arbejde; jeg ved i hvert Fald ikke, hvordan man skulde kunne se det; saa maa der opfindes en ny Slags Straaler. Nej, det andet Problem, Spørgsmaalet om, hvorvidt der er nogen, der kunde have faaet Arbejde — og vel at mærke Arbejde til den Pris, som det i de forskellige Love er fastsat at de skal tage det til —, men som undlader at tage Arbejdet og uberettiget oppebærer Understøttelse, det Spørgsmaal erkender jeg er vigtigt og fortjener Undersøgelse. Jeg har ogsaa faaet det fremført i de sidste Dage paa nogle Møder.

Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som jeg sagde til de Mennesker, der fremkom med det ude omkring paa Møder: Den virkelige Kontrol paa dette Omraade kan kun udøves af dem, der faar de Tilfælde forebragt, af dem, der selv oplever dem, eller af dem, der hører Historierne. Og naar den, der hører Historierne, indtager en ansvarlig Stilling, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, saa har han endnu mere end andre en Samfundspligt til at bringe dem videre med Navn og Adresse. For enhver, der kan tilbyde Arbejde til den rigtige Pris, og som da kommer til at staa over for det Tilfælde, at en Mand ikke vil tage det, er Anmelding af den paagældende en Samfundspligt; ikke alene over for det Samfund, der skal betale, ikke alene over for de arbejdende Kammerater, der kommer til at betale Understøttelsen, men ogsaa over for de arbejdsløse — over for alle de arbejdsløse, der ikke stiller sig paa det Standpunkt. De er nemlig ikke tjent med, at den Odeur bliver spredt ud over Landet, som det ærede Medlem i Dag har været med til at ville servere herinde.

Dette er i alles velforstaaede Interesse, og derfor: hver Gang jeg træffer det ude,